

Biskoppens NYHEDSBREV

*Henrik Wigh-Poulsen
biskop over Aarhus Stift*

Kære menighed, menighedsråd og præster!

Så er 2017 ved at være på skinner. Hverdagene er så småt ved at rulle i gang. Her de første dage i januar føles det måske som en acceleration med kold motor. Men alt andet lige er det jo godt nok for alle os, der holder af hverdagen. Og helligdagene med for den sags skyld. Det er jo ordene, der lyder i vores kirke søndag formiddag, der gør ugen godt begyndt og giver os kræfter og mod til at komme videre.

Som biskop har jeg nogle faste rutiner, der skal følges ved det nye års begyndelse. Jeg skal for det første til Dronningens nytårskur på Christiansborg og så skal jeg mødes med mine bispekollegaer for at drøfte forskellige ting, der har fælles interesse for os i folkekirken.

Når man er til kur hos dronningen handler det mest om at vente i de smukke audienslokaler, før man kaldes ind for at ønske regenten med familie et godt nytår. Ventetiden bruges på at sludre med de andre, der venter, se på de mange flotte uniformer, drikke en kop kaffe og så spekulere lidt over, hvad det her egentlig skal til for.

Et kort svar er nok, at vi på den måde bekræfter, at Danmark er et rige med dybe rødder, hvor vi stadigvæk hænger sammen og er loyale overfor det, vi har til fælles. Udenfor på slotspladsen var der skarpt bevæbnet politi og et sikkerhedsopbud som aldrig før. Vi lever i en urolig verden. Sammenhængskraft er ikke en selvfølgelighed. Så vi skal glæde os over den, og vi skal ikke mindst glæde os over, at vi som folkekirke bygger med på den og har noget uendeligt vigtigt at bidrage med.

På bispemødet var der ikke tid til lediggang. Vi holdt hen over fire lange dage møde med hinanden og med forskellige delegationer, der gerne ville mødes med os. Til sidst tror jeg nok, vi så lidt trætte ud. Men det var vigtige ting, der skulle drøftes. Ikke mindst den truende mangel på præster, der blandt flere ting skyldes, at universiteterne har fået sat begrænsninger på, hvor mange studerende de kan optage på de forskellige studier. Det betyder, at der ikke kommer nok teologiske kandidater ud i den anden ende, og at vi så står tilbage med færre og færre ansøgere til embederne. Det er vi selvsagt nødt til at gøre noget ved.

En anden vigtig ting vi drøftede var det stigende antal kristne, der kommer til Danmark, og som både føler sig hjemme i deres egne menigheder og i folkekirken. Spørgsmålet er: kan vi forsøge os med et samarbejde og en gensidig tilnærmelse

**NÆSTE
NYHEDSBREV
KOMMER
FEBRUAR 2017**

på trods af alle vores forskelligheder? Det er der et udvalg, der ser på for øjeblikket.

I det hele taget er det som om, at den store verden kommer stadig tættere på os i de her år. Og selvom mange ønsker at gøre vores grænser sværere at passere, kan vi ikke forhindre, at andre og nye måder at tro og tænke på udfordrer os hele tiden. Men i stedet for at gemme os og forgæves forsøge at holde det hele på afstand, er vi nødt til at se udfordringerne i øjnene og være der med dét, vi tror på og står for. Og det gør vi nu engang bedst ved at vide os hjemme.

Også dér har I en vigtig rolle som menighedsråd. I er jo valgt til på bedste måde at vedligeholde det kirkelige hjem, der gør os stærkere og mindre frygtsomme i mødet med alt det nye og alle forandringerne. Prøv lige at tænke på alle dem, der har siddet der på bænkene før os, og som har levet i endnu mere urolige tider end os. De har fået meget godt med, der gav dem mod til at gå ind i deres tid. Nu er det så vores tur, og der har I en vigtig rolle at udfylde.

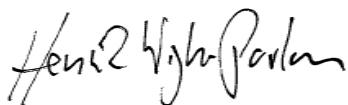
I december måned var jeg sammen med flere andre fra Aarhus bys og kommunes organisationer og store arbejdspladser til et demens-topmøde på rådhuset. Det er der mange, der har gjort sig muntre over og spurgt, om vi overhovedet huskede at komme, men anledningen er alvorlig nok. Demens er blevet en lidelse, der rammer flere og flere af os. Det ved vi fra både vores familie, omgangskreds og lokalmiljø.

Mange af jer har måske også erfaret, at den demente ofte føler sig mere hjemme ved gudstjenesten. Her er der et fast ritual, mange af salmerne og ordene er kendte, og man føler ikke, at man skal præstere noget, man ikke rigtig kan overskue, hvad er. Så også her kan vi som folkekirke være med til at løfte på en samfundsmæssig opgave. Vi skal blive ved med at arbejde på at gøre vores lokale kirke til et sted, hvor det er godt at være og komme for mange forskellige befolkningsgrupper. Jeg er af samme grund ved at nedsætte et udvalg af præster fra alle stiftets provstier til at fremme inspiration og virkelyst til kirkens videre arbejde med demente. Ligesom stiftet allerede har et udvalg, der arbejder med integration samt dåb af flygtninge og indvandrere.

Og så er der jo Lutherfejringen og Kulturby 2017. Det kommer vi til at høre en del om i årets løb. Så derom senere. Det her er, hvad der blev plads til i mit andet og dette års første nyhedsbrev. Jeg håber meget, at I finder den lille månedlige henvendelse fra mig nyttig, og at I eventuelt vil lade den blive andre til del. F.eks. ved at kopiere den og lægge den frem i våbenhuset eller sognegården.

Og så er jeg jo stadigvæk interesseret i at komme rundt og hilse på jer. Hvis I, i et eller flere menighedsråd, skulle have lyst til at indbyde menigheden til et sent eftermiddagsmøde med en kop kaffe til, så må I endelig sige til. Jeg kommer gerne for at fortælle om, hvad jeg arbejder med og lytte til, hvad I tænker og mener. Ring/skriv og forhør jer hos min sekretær om, hvornår det bedst lader sig gøre. Vi ses derude!

Mange gode hilsner

Henrik Wigh-Poulsen
biskop over Aarhus Stift

**NÆSTE
NYHEDSBREV
KOMMER
FEBRUAR 2017**